ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും വചനിപ്പു പെരുന്നാളും ഒരുമിച്ചു വന്നാൽ....?

വർഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്നാണല്ലോ സഭയുടെ പാരമ്പര്യം. എന്നാൽ അന്നു വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ (മാർച്ച് 25) വന്നാൽ വി. കുർബാന കഴിഞ്ഞേ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുകയുള്ളു. അത്യപൂർവമായി മാത്രമേ ഇവ ഒരുമിച്ചു വരാറുള്ളൂ.

അമ്പത്തിയഞ്ചു വർഷത്തെ ഇടവേളയ്ക്കുശേഷം 2005 മാർച്ച് 25 ന് ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും വചനിപ്പുപെരുന്നാളും ഒരുമിച്ചു വന്നു. മലങ്കര സുറിയാനി സഭ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം ആദ്യമായിട്ടാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്. പതിനൊന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞ് 2016 ൽ വീണ്ടും വരുന്നു. ഇനിയും 2157 ൽ മാത്രമേ ഇതു സംഭവിക്കുകയുള്ളു. അതു കഴിഞ്ഞ് 2168, 2214, 2225, 2236 തുടങ്ങിയ വർഷങ്ങളിലും വരും.

ഇതിനുമുമ്പ് 1950 ഏപ്രിൽ ഏഴിനാണ് ഇവ ഒരുമിച്ചുവന്നത്. മലങ്കര സഭ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ (പുതിയ രീതി) സ്വീകരിക്കുന്നതു (1953) വരെ ഓദോർ (സുറിയാനി കണക്കിന് മീനം) 25 നായിരുന്നു വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനുമുമ്പ് ഏപ്രിൽ ഏഴിന് ഈ പെരുന്നാൾ ആചരിച്ചിരുന്നത്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഏപ്രിൽ ആറിനും 18 - ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഏപ്രിൽ അഞ്ചിനും 17 - ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഏപ്രിൽ നാലിനുമാണ് ഇതു വന്നിരുന്നത്. ജൂലിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ചുള്ള പഴയ രീതി പ്രകാരം തീയതി കണക്കാക്കുന്നതാണ് കാരണം.

ഈ വിശേഷദിവസങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുവന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഇവ എങ്ങനെ ആചരിച്ചു എന്നറിയുന്നത് വിജ്ഞാനപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് കരുതിയാണ് ഈ ലേഖനം തയ്യാറാക്കിയത്.

ചാത്തന്നൂർ സെന്റ് ജോർജ് പള്ളിയുടെ തെക്കേ ഭിത്തിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇരുനൂറിലധികം വർഷം പഴക്കമുള്ള ഒരു പഞ്ചാംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു.

"അൻപതു നുയംപിൽ ചനിയാഴിച്ചയും ഞായറാഴിച്ചയും കാലത്തെ കൊറുവാന ചൊല്ലാമെന്നും നുയമ്പിൻറെ പാതിക്കും നാല്പതിനും പിസഹായിക്കും ദുഖചനിയാഴിച്ചക്കും 22 1/2 നാഴിക പുലരുംപോൾ കുറുവാന പിരിയണമെന്നും വചനിച്ച പെരുന്നാൾക്കു കാലത്തെ ചൊല്ലാമെന്നും ദുഖവെള്ളിയാഴിച്ച ഇപ്പെരുനാൾ വന്നുവെംകിൽ കാലത്തെ രഹസ്യത്തിൽ കുറുവാന ചൊല്ല്യെച്ചു ഉച്ചനമസ്കാരവും കുരിശു കുംപിടീലും കഴിക്കണമെന്നും അല്ലാതെ നുയംപിൽ കുറുവാന ചൊല്ലരുതന്നും യാക്കോബായക്കാരായ നമ്മെ നമ്മുടെ വാവാമ്മാരു പടിപ്പിച്ചത......"

18 - ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 1771 ലും 1782 ലും ഏപ്രിൽ അഞ്ചിന് ഇവ ഒരുമിച്ചു വന്നതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ 1797 ലാണ് ഇതു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു കരുതാം. അതിനു മുമ്പ് 1597, 1608, 1687, 1692 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഏപ്രിൽ നാലിന് ഇവ ഒരുമിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. 19 - ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 1855, 1866, 1877 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഏപ്രിൽ ആറിന് ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും വചനിപ്പു പെരുന്നാളും ഒരുമിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താ (1877-86) കരവട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവോൻ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നളാഗമത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു.

"ഇതിന്റെ ശെഷം പിറ്റെ ദിവസി വെള്ളിആഴ്ച 25 നു സുബാറായുടെ പെരുന്നാൾ ആയിരുന്നതിനാൽ - പെരുന്നാളിന്റ അന്തിയുടെ നമസ്കാരം നമസ്കരിച്ചു. ആയ്തിന്ന കൌമ്മായ്ക്കു കാദിശാത്താലൂഹായും ഏവൻഗെലിയൊന്നു ശ്ലാമ്മായും ബസമൽക്കായും ധൂപവും കൈമുത്തും മറ്റും ഹാശായുടെ ഭാവം നീക്കി സകലവും ഉണ്ടായിരുന്നു - പാതിരാത്രീ ആയപ്പൊൾ എഴുന്നീറ്റ ഹാശായുടെ നമസ്കാരം മുഴുവനും നമസ്കരിച്ചു. ആയ്തു കഴിഞ്ഞ ശെഷം അപ്പൊൾ തന്നെ പെരുന്നാളിന്റെ മയ്യലിനുടെ നമസ്കാരം തുടങ്ങി. ആയ്തിനു ധൂപവും മറ്റും മെൽപറഞ്ഞതു പൊലെ ആയിരുന്നു. നമസ്കാരത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ മുറപ്രകാരം കുറുബാന ചൊല്ലി - കുറുബാനയ്ക്കു നുയമ്പില്ലാത്ത സമയ ഉള്ളതു പൊലെ ശ്ലാമ്മായും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞു കുറുബാനയ്ക്കു തുടങ്ങുമ്പൊൾ ഏകദെശം നാലു നാഴിക പുലർന്നതായി തൊന്നുന്നു. അന്നു കുറുബാന ചൊല്ലിയ്തു ഗ്രീഗൊറിയൊസ്സു മെത്രാപൌലീത്ത ആയിരുന്നു. കുറുബാന കഴിഞ്ഞ അന്നും പെസഹാക്കും വിശുദ്ധ പിതാവും മെല്പട്ടക്കാറര എല്ലാവരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ ശെഷം നമസ്കാരത്തിന്നു ചെന്ന സമയം നടുവിൽ നാട്ടിരുന്ന മരത്തിൽ ഇട്ടിരുന്ന മരകുരിശ എടുത്ത ചുമപ്പു കൊണ്ട ഒരു പട്ടുതൂവാല പിതാവു കയിൽ വിടുർത്തിപിടിച്ച അതിനകത്തു കുരിശു വച്ചു പിതാവു തന്നെ എടുത്ത മദുബഹായിൽ ത്രൊനൊസിമ്മെൽ കൊണ്ടുചെന്നു വച്ചു - അതിന്റെ ശെഷം നടുവിൽ കർക്കബസായുടെ സാദൃശത്തിൽ നാട്ടിരുന്നതിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ വശത്തുനിന്നു ഉച്ചനമസ്കാരം തുടങ്ങി - ആയ്തു കഴിഞ്ഞ ശെഷം വിശുദ്ധപിതാവും ശെഷം മെത്രാമ്മാരും പട്ടക്കാറ എല്ലാവരും മദുബഹായിൽ പ്രെവെശിച്ചു മെത്രാമ്മാരു മുതലായ പട്ടക്കാററു മുതലായവര എല്ലാവരും അവരവരുടെ അമശവസ്ത്രം ധരിച്ചു പിതാവു മെൽപറഞ്ഞ ചുമന്ന പട്ടു ചുമന്ന തൂവാല കഴുത്തിൽ കെട്ടി മെൽ പറഞ്ഞ കുരിശ എടുത്ത ശീലയൊടു കൂടെ വലത്തെ തൊളിൻമ്മെൽ വച്ച മദുബഹായുടെ തെക്കെവശത്തുകൂടി ഏവൻഗെലിയൊൻ ധൂമകുറ്റി - മുതലായി പള്ളിയുടെ കൊട - കൊടിമെക്കട്ടി മുതലായ ആഘൊഷത്തൊടു കൂടി പള്ളിയുടെ തെക്കെ വാതിൽ കിടന്നിറങ്ങി പടിഞ്ഞാറെ വശത്തുകൂടി പുറപ്പെട്ടു വടക്കെ വാതുക്കൽ കൂടി പള്ളി അകത്തു പ്രവെശിച്ച നടുവിൽ നാട്ടീരുന്ന കർക്കബസാ എന്നു പറയുന്ന കാലിൽ നിവൃർത്തി വച്ചു 22 1/2 യുടെ നമസ്കാരവും സ്കീപ്പുസായുടെ ക്രമവും തൊടങ്ങി - കുരിശുവച്ച

തിന്റെ രണ്ടു വശവും ഒരൊ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു – ക്രമത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഏവൻഗെലിയൊൻ വായിച്ചു – എടത്തെതിലെ കള്ളൻ ദുഷിച്ചു എന്നു പറയുന്ന സമയം തെക്കുവശത്തെ മെഴു കുതിരി കെടുത്തി – കാലസ്തികൾ തകർത്തി എന്നു പറയുന്ന സമയം രണ്ടുവശത്തെ മെഴുകുതിരി വളക്കു കയും കെടുത്തുകയും ചെയ്തു – അതിന്റെ ശെഷം സൊഗദീനാൻ ലസ്ലീബൊ എന്നുള്ള നിറുത്തു ചൊല്ലി പാത്രിയർക്കീസുബാവാ മുതൽ ശെമ്മാശൻമ്മാരു വരെ മുറപ്രകാരം സ്ലീബായുടെ മുമ്പാകെ ധൂപം വച്ചു കുമ്പിട്ടു – അതിന്റെ ശെഷം കുരിശ എടുത്തു നാലുവശത്തെയ്ക്കും തിരിഞ്ഞ ഹുസമറിയാ അൽ അമ്മാ എന്നുള്ള ബാത്തം ചൊല്ലി – പിന്നീടു നാലുവശത്തെക്കും തിരിഞ്ഞു – ഹവുദ മാലാഖെ ചൊല്ലി – നാലുവശത്തെക്കും കുരിരിശ അഘൊഷിച്ചു – പിന്നീടു മുമ്പിൽ പുറത്തെക്കു ആഘൊഷിച്ചപ്പൊൾ സ്ലീബാ പിടിച്ചതു പൊലെ സ്ലീബാ വിശുദ്ധപിതാവ എടുത്ത – വായിലെക്ക് സെഹിയൊൻ എന്നുള്ള ഈ നിറുത്തുകൾ ചൊല്ലി. പള്ളിക്കകത്തു തെക്കുവശത്തുകൂടെ പടിഞ്ഞാറൊട്ടു ചുറ്റി വടക്കുവശത്തു കൂടി മദുബഹായിൽ പ്രവെശിച്ചു. സ്ലീബാ ത്രൊനൊ സിമ്മെൽ വെച്ച – ചെന്നിനായകവും ചെറുക്കായും കൂട്ടികലർത്തി വെള്ളവും ഒഴിച്ച ഒരു പാത്രത്തിൽ ആക്കി പാത്രം ത്രൊനൊസിമ്മെൽ വച്ചു – കുരിശിന്റെ രണ്ടു കൊമ്പും അതിൽ മുക്കി പനനീര എടുത്ത ആ പാത്ര ത്തിൽ കാട്ടി – കുരിശുമ്മെൽ ഒഴിച്ച ആയ്തു കുളിപ്പിച്ചു. വെള്ളപഞ്ഞി കുന്തുരുക്കം അതിന്റെ മീതെ നിരത്തി വച്ച വെള്ളശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു കെട്ടി വച്ചതിന്റെ ശെഷം കഴുകിയ പനിനീരും ചെറുക്കായും ചെന്നി നായകവും കൂടി ചെർത്ത വെള്ളം ആദ്യം പിതാവു കുടിക്കുകയും പിന്നീടു മെത്രാമ്മാർക്കും പട്ടക്കാരു മുതലായവർക്ക ബാവാതന്നെ ത്രൊനൊസിമ്മെൽ വച്ചു തന്നെ കൊരികൊടുത്തു – അൽമ്മെനികൾക്കു മദുബഹായുടെ വാതു ക്കൽ വച്ചു – കൊരിവായിൽ കൊടുക്കതക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു അതുപ്രകാരം പട്ടക്കാരു കൊരികൊടുത്തു – ബാവാ സ്ലീബാ എടുത്ത ഏതാനും കാലാകൾ ചൊല്ലി ത്രൊനൊസിന്നകത്തു തെക്കൊട്ടു തലയും വടക്കൊട്ടു മുഖവും ആയി ചരിച്ചു വച്ച കതകടച്ച മെഴുകു കൊണ്ടു മുദ്ര വച്ച ഉറപ്പിച്ച – ഉസ്സായായും കാലായും ബാവൂസായും – തെശുബുഹത്താലാലുഹായും മഹയിമ്മ നീനായ്ക്കനും മ്ശിഹാ ദബമൌത്തെ ആഹി എന്നുള്ളതും ചൊല്ലി കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശെഷം – ത്രൊനൊസിന്റെ കിഴക്കു വശത്തു വാതുക്കൽ ഉയർക്കുന്നതു വരെ കത്തുന്നതിന്നു ഒരു വിളക്കുവയിപ്പിച്ചും വച്ച മദുബഹായുടെ കിഴക്കു വശത്തു കൂടി ഒരുത്തനും കടക്കാതെ അപ്രവും ഇപ്രവും മറച്ചുകൊള്ളെണമെന്നു കല്പിച്ചു അതുപ്രകാരം ചെയ്തു – ഇതിന്റെ ശെഷം ബാവാമുറിയിലെക്കു പൊയി – ശെഷം നമസ്കാരം അപ്പൊൾ തന്നെ ശെഷം പെരു കല്പനപ്രകാരം – പള്ളിയുടെ നടയിൽ കർക്കബസായുടെ മുന്നൾ നിന്നു നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.”

1877 ഏപ്രിൽ ആറിന് ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും വചനിപ്പു പെരുനാളും ഒരുമിച്ചു വന്നപ്പോൾ അകപ്പറമ്പു പള്ളി യിൽ നടന്ന സംഭവമാണ് മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. “വിശുദ്ധ പിതാവ്” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്താ പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയും ആണ്. (ഈ നളാഗമത്തിന്റെ പകർപ്പുകൾ ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനാധിപൻ അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും സഭാചരിത്രഗവേഷകായ എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെയും കൈവശമുണ്ട്).

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 1939 ലും 1950 ലും ഇങ്ങനെ വന്നിട്ടുണ്ട്. 1939 ഏപ്രിൽ ഏഴിന് ഈ വിശേഷദിവസങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു വന്നപ്പോൾ പരിശുദ്ധ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അപ്രേം പ്രഥമൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും പരിശുദ്ധ ബസേ ലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായും പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പനകളിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധ അപ്രേം പ്രഥമൻ ബാവാ 1938 മിഥുനം 24 നു പുറപ്പെടുവിച്ച 464 –ാം നമ്പർ കല്പനയിൽ നിന്ന്:

മായൽത്തൊ പെരുന്നാൾ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദേവാലയ പ്രവേശനത്തിന്റേയും വൃദ്ധനായ ശെമഓന്റേയും ഓർമ്മയെ ഉദ്ദേശിച്ച് കുംഭം 2 –ാം തീയതി തന്നെ ആചരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ പെരുന്നാൾ ഈയാണ്ടിൽ വന്നതു പോലെ മൂന്നു നോമ്പിൽ വരികയോ, 1915 – ൽ വന്നതു പോലെയും 2010 – ൽ വരുവാനിരിക്കുന്നതു പോലെയും അപൂർവ്വമായി ചിലപ്പോൾ വലിയ നോമ്പിന്റെ ശുബ്ക്കോനൊ തിങ്കളാഴ്ച വരികയൊ ചെയ്താൽ ആ ദിവസം തന്നെ പെരുന്നാൾ ആചരിച്ചുകൊള്ളണം. പെരുന്നാൾ ക്രമം അനുസരിച്ച് കാലത്തെ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കേണ്ട തും, വി. കുർബ്ബാനാനന്തരം ഉച്ചയ്ക്കു നോമ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു ഉപവാസം അഴിക്കേണ്ടതും ശുബ്ക്കോ നോയുടെ ക്രമം പിറ്റേ ദിവസം ചൊവ്വാഴ്ച നടത്തേണ്ടതും ആകുന്നു.

സൂബോറൊ പെരുന്നാൾ, വിസ്മയനീയവും, രക്ഷാകരവുമായ ഗർഭധാരണത്തെപ്പറ്റി ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനിപ്പിന്റെ ഓർമ്മയായി മീനം 25 നു തന്നെ സഭ ആചരിക്കുന്നതാകുന്നു. “സൂബോറൊ പെരുന്നാൾ ഏതു ദിവസം വന്നാലും അന്നു തന്നെ സഭ കൊണ്ടാടുന്നു.” എന്ന് ഹൂദായകാനോൻ 5 – ാം അദ്ധ്യായം, 1 – ാം വാക്യം, 5 – ാം നിയമത്തിലും, “ആ ദിവസം മാറാനായ പെരുന്നാളുകളുടെ അടിസ്ഥാനമാകുന്നു. ഈ പെരുന്നാളുകൾക്കു ഒരിക്കലും തീയതി മാറ്റം വരുത്തുന്നില്ല” എന്നു ആണ്ടടക്കമുള്ള പെരുന്നാൾ പട്ടികയിലും വ്യക്തമായി എഴുതപ്പെ ട്ടിരിക്കുന്നു. 1939 – ൽ വരുന്ന പ്രകാരം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വന്നാൽ പോലും പെരുന്നാൾ മുറയനുസരിച്ചു കാലത്തെ വി. കുർബ്ബാന അണയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ആ വലിയ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബഹുമാനത്തെ പ്രതി നോമ്പിന്റെ വ്രതം അഴിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ക്രമം ഉച്ചയ്ക്കും ഇരുപത്തിരണ്ടരയ്ക്കു മായി പതിവു പോലെ നിവർത്തിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതും ആകുന്നു. സുബോറൊ പെരുന്നാൾ ദുഃഖശനിയാഴ്ച വന്നാലും പെരുന്നാൾ മുറയനുസരിച്ചു കാലത്തെ വി. കുർബ്ബാന അണയ്ക്കണം. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഇരുപത്തിരണ്ടരയ്ക്കു രണ്ടു ത്രോണോസുകളുള്ള പള്ളികളിൽ ദുഃഖശനിയാഴ്ചയുടെ മുറയനുസരിച്ചു വേറൊരു കുർബ്ബാന കൂടെ അർപ്പി യ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരു ത്രോണോസു മാത്രമുള്ള ചെറിയ പള്ളികളിൽ പെരുന്നാൾ മുറയനുസരിച്ചുള്ള രാവി

ലത്തെ കുർബ്ബാന മാത്രം അനുഷ്ടിയ്ക്കുകയും, പിന്നീടു ദുഃഖശനിയാഴ്ചയുടെ ക്രമം നിവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യ ണം. ആ ദിവസം വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുള്ളവർ വലിയ ശനിയാഴ്ചയിലെ നോമ്പിനെ കാനോനാപ്രകാരം ബഹുമാനിച്ചു കൊണ്ട്, ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം അനുഭവിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഈ കൽപനയുടെ മലയാളത്തിലുള്ള ശരി തർജ്ജമ മീഖായേൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1938 തുലാം രണ്ടിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള പള്ളികൾക്കയച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ പകർപ്പ് വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ പുളിക്കപ്പറമ്പിൽ പി. പി. ജോസഫ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പായിൽ നിന്നു ലഭിച്ചതാണ്. ചിങ്ങവനം തകിടിയിൽ യാക്കോബ് കശീശായുടെ "നടപടി ക്രമം വൈദിക ഗൈഡ് 2-ാം ഭാഗം "എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും (1948) ഈ കൽപന കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, "കുർബാന കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഉപവാസം വെടിയുവാൻ പാടില്ല; ചൊല്ലുന്ന പട്ടക്കാരനു മാത്രം ഒഴികഴിവുണ്ട്" എന്നും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (പേജ് 6) പറയുന്നു.

ഈ കൽപനയിൽ പറയുന്നതുപോലെ 2010 ൽ മായൽത്തോ പെരുന്നാൾ വലിയ നോമ്പിന്റെ ശുബ്ക്കോനൊ തിങ്കളാഴ്ച വരികയില്ല. മലങ്കര സുറിയാനി സഭയിലെ ബാവാകക്ഷി (പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷം) 1952 ഡിസംബർ 15 ന് യൽദോ നോമ്പാരംഭത്തിനും മെത്രാൻ കക്ഷി (കാതോലിക്കാപക്ഷം) 1953 മേയ് 14ന് സ്വർഗാരോഹണ പെരുന്നാളിനും ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ (പുതിയ രീതി) സ്വീകരിച്ചതോടെ ഈ സ്ഥിതിക്കു മാറ്റമുണ്ടായി. ഇനി 2285 ൽ മാത്രമേ ഇതു സംഭവിക്കുകയുള്ളു. ആ വർഷം മാർച്ച് 22 നാണ് ഈസ്റ്റർ. ഈസ്റ്റർ വരാവുന്ന ഏറ്റവും നേരത്തെയുള്ള തീയതിയാണിത്. താമസിച്ചുള്ള തീയതി ഏപ്രിൽ 25 ആണ്. (ഉദാ: 2038, 2190).

പരിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ കോട്ടയം സുറിയാനി സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും 1114 (1939) കുംഭം 19ന് പുറപ്പെടുവിച്ച 106-ാം നമ്പർ കല്പന താഴെ ചേർക്കുന്നു. കവിയൂർ സ്ലീബാ പള്ളിയിലെ കൽപന ഫയലിൽ നിന്ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയംഗം അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മനും മറ്റൊരു ഇടവകാംഗമായ അങ്ങാടിയിൽ പനങ്ങായിൽ ശ്രീ. പി.സി. ചാക്കോ (ജോയി)യും ചേർന്നാണ് ഈ കൽപന കണ്ടെത്തിയത്.

"കൂടാതെ, ഈ വർഷം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും വചനിപ്പുപെരുന്നാളും ഒരു ദിവസം വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ വി: കുർബ്ബാന അണയ്ക്കേണ്ടതാണ്. വ്യാഴാഴ്ച സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരം മാറാനായ പെരുന്നാളിന്റെതും സൂത്താറാ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടേയും കഴിക്കേണ്ടതാകുന്നു. രാത്രി 1-ാം കൗമ്മാ സൂബോറൊ (കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളത്) യുടേയും, രണ്ടാം കൗമ്മാ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടേയും 3-ാം കൗമ്മാ "ആന്നീദേ"യുടെ തുടങ്ങി തൂറൊദ്സീനൈ, എന്ന അപേക്ഷവരെയും ചൊല്ലി വി: കുർബ്ബാന അണയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. വി: കുർബ്ബാനക്കുശേഷം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ "സപ്രൊ" തുടങ്ങി എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളും ശുശ്രൂഷകളും ക്രമമായി നടത്തിക്കൊള്ളുകയും വേണം".

1950 ലും ഇതുപോലെ കൽപനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കരുതുന്നു. എന്നാൽ അവ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

1950 ഏപ്രിൽ ഏഴിന് പരിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ പുത്തൻകാവു പള്ളിയിൽ ഈ വിശേഷദിവസങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ആചരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നുണ്ട്: "സൂബോറൊ പ്രമാണിച്ച് വെളുപ്പിന് വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. 8 മണിക്കു ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ നമസ്കാരവും മറ്റും ആരംഭിച്ചു. ശുശ്രൂഷകൾക്കുശേഷം 5 മണിയോടുകൂടി എല്ലാം അവസാനിച്ചു."

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ സ്വന്തം കൈപ്പടയിലെഴുതിയ കുറിപ്പു പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു. വാകത്താനം വള്ളിക്കാട്ടു ദയറാ മാനേജരും നിയുക്ത മെത്രാനുമായ വന്ദ്യ ദിവ്യ ശ്രീ. ഔഗേൻ റമ്പാനാണ് ഈ വിവരം നൽകിയത്.

"വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ - ഇത് ഏതു ദിവസം വന്നാലും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കൊണ്ട് വി. കുർബാന ചൊല്ലും. മാറാനായ ആയിരിക്കും. അതനുസരിച്ച് നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തണം. വചനിപ്പിന്റെ പെങ്കീസാ നമസ്കാരമോ അതല്ലെങ്കിൽ ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരമോ നടത്താം. നാലാം നിറമായിരിക്കും. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വന്നാലും അന്നു മാറാനായ പെരുന്നാളായി ആചരിക്കണം. തലേദിവസം സന്ധ്യ മുതൽ പിറ്റേ ദിവസം കാലത്തെ വി. കുർബാന വരെയുള്ള നമസ്കാരങ്ങൾ വചനിപ്പിന്റേതായിരിക്കും. മാറാനായ പെരുന്നാൾ ആകയാൽ കുമ്പിടീൽ ആവശ്യമില്ല. വി. കുർബാന കഴിഞ്ഞ് അയിസ്സം വെടിഞ്ഞ് ഭക്ഷണം കഴിക്കാം. തുടർന്ന് ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തണം.

ദുഃഖവെള്ളി - ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വചനിപ്പു വന്നാൽ അതു മാറാനായ ആകയാൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിനനുസരിച്ച് നമസ്കാരം, വി. കുർബാന എന്നിങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടത്തുന്നു. ഒന്നുരണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിൽ വചനിപ്പു ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വന്നതായി അറിയാം. വചനിപ്പിന്റെ പെങ്കീസാ നമസ്കാരമോ അതല്ലെങ്കിൽ ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരമോ നടത്തണം. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ സന്ധ്യ മുതൽ മൂന്നാം മണി വരെയുള്ള കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച നമസ്കാരം വിടുന്നു. മൂന്നാം മണി വരെയുള്ള പെങ്കീസാ അഥവാ ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം നടത്തിയിട്ട് കാലത്തു തന്നെ വി. കുർബാന ചൊല്ലുന്നു. അപ്പോൾ കാദീശാത്താലോഹോ, ശ്ലോമ്മോ, ത്രോണോസു മുത്ത്, കൈമുത്ത് എന്നിവയെല്ലാം നടത്തുന്നു. കുർബാന കഴിഞ്ഞാൽ കുർബാന ചൊല്ലുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ലഘുഭക്ഷണം കഴിച്ച് അയിസ്സം മുറിക്കാം. പിന്നീടുള്ള സമയം ദുഃഖവെള്ളിയായി ആചരിക്കണം. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ഉച്ചനമസ്കാരം നടത്തിയിട്ട് ആദ്യ പ്രദക്ഷിണവും അതിനുശേഷം ഇരുപത്തിരണ്ടരയുടെ നമസ്കാരം, സ്ലീബാ വന്ദനവ്, രണ്ടാം പ്രദക്ഷിണം, സ്ലീബാ ആഘോഷം, കബറടക്കം മുതലായവയെല്ലാം ക്രമപ്രകാരം നടത്തും."

വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ മിക്ക വർഷവും വലിയ നോമ്പിൽ വരുമെങ്കിലും അപൂർവമായി മറിച്ചും സംഭവിക്കാം. 1885, 1896, 1915, 1942, (1953) എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഈ പെരുന്നാൾ വലിയ നോമ്പിൽ വന്നില്ല. 2008ലും ഇത് ആവർത്തിക്കും. ആ വർഷം മാർച്ച് 23നാണ് ഈസ്റ്റർ. 1953ൽ ബാവാ കക്ഷിയുടെ വചനിപ്പുപെരുന്നാൾ (മാർച്ച് 25) വലിയനോമ്പിൽ വന്നപ്പോൾ മെത്രാൻ കക്ഷിയുടേത് (ഏപ്രിൽ 7) വന്നില്ല. ഇരു കക്ഷികളും ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിച്ച തീയതികളാണ് ഈ വ്യത്യാസത്തിനു കാരണമായത്. അക്കൊല്ലം ഇരുകൂട്ടരും ഉയർപ്പുപെരുന്നാൾ ഒരേ ദിവസമാണ് (ഏപ്രിൽ 5) ആഘോഷിച്ചത്.

1912ൽ ഈ പെരുന്നാളും ഈസ്റ്ററും ഒരുമിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. 2035, 2046, 2103 എന്നീ വർഷങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ വരും. വചനിപ്പു പെരുന്നാളും ദുഃഖശനിയാഴ്ചയും 1923, 1934, 1967, 1978, 1989 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ചു വന്നു. 2062, 2073, 2084, 2119 എന്നീ വർഷങ്ങളിലും ഇത് ആവർത്തിക്കും. 2027, 2032, 2100 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ വചനിപ്പു പെരുന്നാളും പെസഹാവ്യാഴാഴ്ചയും ഒരുമിച്ചു വരും. 1882, 1893, 1904 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ വന്നിട്ടുണ്ട്.

1879, 1890, 1901, 1956, 2018, 2029, 2040, 2108 എന്നിവ വചനിപ്പു പെരുന്നാളും ഓശാനാ ഞായറാഴ്ചയും ഒരുമിച്ചു വരുന്ന വർഷങ്ങൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. 20, 21 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ 200 വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ 24 പ്രാവശ്യം വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ ഹാശാവാരത്തിലെ മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ (തിങ്കൾ, ചൊവ്വാ, ബുധൻ) വരുന്നുണ്ട്.

നിഖ്യാസുന്നഹദോസ് (എ.ഡി. 325) മുതൽ പോപ്പ് ഗ്രിഗറി 13-ാമന്റെ കലണ്ടർ പരിഷ്കരണം (എ.ഡി.1582) വരെ എല്ലാ ക്രൈസ്തവരും ഒരേ തീയതികളിൽ തന്നെ വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ ആചരിച്ചിരുന്നതായി കരുതുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ 39 പ്രാവശ്യം മാർച്ച് 25 നു ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും വചനിപ്പുപെരുന്നാളും ഒരുമിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയ്ക്ക് 325 മുതൽ ഇതുവരെ 50 പ്രാവശ്യം ഇവ ഒരുമിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കാം.

മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ പഞ്ചാംഗ പരിഷ്കരണം നേരത്തെ നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 1910, 1921, 1932 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ വചനിപ്പു പെരുന്നാളും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും ഒരുമിച്ചു വരുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും പഴയരീതി പിന്തുടരുന്നവർക്ക് 1961, 1972 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഇവ ഒരുമിച്ചു വന്നു. അവർക്ക് ഇനിയും 2034, 2045, 2056 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഇവ ഒരുമിച്ചു വരും. സിറിയക് ഓർത്തഡോക്സ് (അന്ത്യോഖ്യൻ സിറിയൻ) സഭ വിശുദ്ധ നാട്ടിൽ എല്ലാ വിശേഷ ദിവസങ്ങളും ഇപ്പോഴും ജൂലിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ച് ആചരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ വർഷങ്ങളിൽ അവർക്ക് ഇവ ഒരുമിച്ചു വരും.

എന്നാൽ സിറിയ, ജോർദാൻ, ടർക്കി, ഇറാക്ക് തുടങ്ങിയ മദ്ധ്യപൂർവ്വ ദേശങ്ങളിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് ഇനിയും (1950 നു ശേഷം) വചനിപ്പു പെരുന്നാളും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും ഒരുമിച്ചു വരികയില്ല. ക്രിസ്മസ്, വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ തുടങ്ങി നിശ്ചിത തീയതിയിൽ വരുന്ന വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ മാത്രം 1955 മുതൽ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ചും ഈസ്റ്റർ ഉൾപ്പെടെ നിശ്ചിത തീയതിയിൽ വരാത്ത വിശേഷ ദിവസങ്ങൾ നേരത്തെയുള്ളതുപോലെ ജൂലിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ചും ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ആചരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ സുറിയാനി സഭയുടെ വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ മാർച്ച് 25 നാണെങ്കിലും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച (20, 21 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ) ഏപ്രിൽ രണ്ടിനു മുമ്പ് വരികയില്ല. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ സുറിയാനിസഭ എല്ലാ വിശേഷ ദിവസങ്ങളും ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ച് ആചരിക്കുന്നതിനാൽ അവർക്കും അടുത്ത വർഷം ഈ വിശേഷദിവസങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു വരും. ഒരേ സഭയിൽ തന്നെ രണ്ടു കലണ്ടറുകൾ മൂന്നു രീതികളിൽ പ്രാദേശികാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു കൗതുകകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

വചനിപ്പു പെരുന്നാൾ അല്ലാതെ തന്നെ ഹാശായുടെ ചൊവ്വാഴ്ച വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ച ഒരു സംഭവം നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. 1808 മീനം 27 (ഏപ്രിൽ 8) നാല്പതാം വെള്ളിയാഴ്ച കാലം ചെയ്ത വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കബറടക്കിയത് മീനം 31 (ഏപ്രിൽ 12) ചൊവ്വാഴ്ച കാലത്ത് ഒരു ഇട്ടിയവിര കത്തനാർ പുത്തൻ കുർബാന ചൊല്ലിയതിനു ശേഷമാണ്. മീനം 25 (വചനിപ്പ്) പെരുന്നാൾ ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന് വി. കുർബാന കാണാൻ വയ്യായിരുന്നുവെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മദ്ധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ മിക്ക യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും പുതിയ വർഷം ആരംഭിച്ചിരുന്നത് മാർച്ച് 25 നായിരുന്നു. മാർച്ച് 24 വരെയുള്ള തീയതികളിൽ തലേ വർഷത്തെ തീയതികളായിട്ടാണ് അവിടെ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. വചനിപ്പു പെരുനാളിന് യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നതാണ് കാരണം.

വസന്ത വിഷുവം ആയ മാർച്ച് 21നോ അതിനു ശേഷമോ വരുന്ന പൗർണമിയുടെ പിറ്റെ ഞായറാഴ്ചയാണ് ഈസ്റ്റർ. ഈ പൗർണമി (പെസഹാ ചന്ദ്രൻ) ഞായറാഴ്ച വന്നാൽ ഈസ്റ്റർ അതിനടുത്ത ഞായറാഴ്ചയായിരിക്കും. നിഖ്യാ സുന്നഹദോസ് (എ.ഡി. 325) ആണ് ഈ തീരുമാനം എടുത്തത്.

ഈസ്റ്റർ വരാവുന്ന ഏറ്റവും നേരത്തെയുള്ള തീയതി മാർച്ച് 22 ആണ്. ഉദാ: 2285. ഏറ്റവും താമസിച്ചുള്ള തീ. യതി ഏപ്രിൽ 25 ആണ്. ഉദാ: 2038, 2190. പഴയ രീതി പ്രകാരം (20, 21 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ) യഥാക്രമം ഏപ്രിൽ നാലും (ഉദാ: 1915, 2010) മേയ് എട്ടും (ഉദാ: 1983, 2078) ആകുന്നു. 1900 – 1953 കാലത്ത് 16 പ്രാവശ്യം മലങ്കര സുറിയാനി സഭയും പാശ്ചാത്യ സഭകളും ഒരുമിച്ച് ഈസ്റ്റർ ആഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(1950ൽ ഈ വിശേഷദിവസങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുവന്നപ്പോൾ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയിലെ ഇരുകക്ഷികളും കല്പനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കരുതുന്നു. എന്നാൽ അവ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ലേഖനം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് അവ ആവശ്യമുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും പള്ളിയിലോ ആരുടെയെങ്കിലും കൈവശമോ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കല്പനകൾ ഉള്ളതായി അറിയാമെങ്കിൽ ആ വിവരം അറിയിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഫോൺ: 0481-2312007)